

Phần Kết Luận: Hiểu Biết Chúa Giê-su Và Lời Ngài

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: *Giăng 21; Giăng 11:9, 10; Giăng 8:42-44; Giăng 4:46-54; 2 Ti-mô-thê 3:16; Giăng 15:1-11.*

CÂU GỐC: “Các người dò xem Kinh Thánh, vì tưởng bởi đó được sự sống đời đời: Ấy là Kinh thánh làm chứng về ta vậy” (*Giăng 5:39*).

Kết luận của sách Giăng tương tự như kết luận của sách Mác: Đó là cuộc gặp gỡ giữa Chúa Giê-su và các môn đồ ở Ga-li-lê. Bài học cuối cùng này thảo luận về cuộc gặp gỡ đó. Ta cũng sẽ nghiên cứu để hiểu về Chúa Giê-su và Kinh Thánh. Ý tưởng này là một chủ đề quan trọng trong sách Giăng.

Các môn đồ của Chúa Giê-su đã ở với Ngài hơn ba năm. Nhiều lần Chúa đã phán dạy với những người theo Ngài điều gì sẽ xảy ra với Ngài. Nhưng họ chưa thực sự sẵn sàng cho việc Ngài sẽ bị đóng đinh và được phục sinh.

Tại sao họ chưa sẵn sàng? Bởi vì họ không tin những gì Chúa Giê-su đã phán dạy họ.

Ngày nay, ta có thể gặp nguy hiểm khi làm điều tương tự như các môn đồ thời đó đã làm. Ta có thể đọc Kinh Thánh nhưng có thể nghĩ hoặc cảm thấy mình không thực sự cần phải vâng theo Kinh Thánh. Ta có thể không chấp nhận các lẽ thật thuộc linh của Kinh Thánh là ánh sáng từ thiên đàng hướng dẫn mọi hành động của ta. Điều đáng buồn là có quá nhiều Cơ Đốc nhân suy nghĩ và cảm nhận như vậy.

Trong bài học cuối cùng của sách Giăng, ta sẽ nghiên cứu một số ý tưởng giúp ta hiểu Chúa Giê-su rõ hơn. Khi ta biết Chúa rõ hơn, ta sẽ muốn sống trong Ngài và vâng theo lời dạy của Ngài.

**Nghiên cứu bài học tuần này để chuẩn bị cho Sa-bát ngày 28 tháng 12.*

Gặp Gỡ Tại Ga-li-lê

Đọc Giăng 21:1-19. Có những lẽ thật quan trọng nào được bày tỏ trong những câu Kinh Thánh này? Những lẽ thật này của Kinh Thánh giúp ta hiểu gì về lòng thương xót của Đức Chúa Trời và có liên quan thế nào đến việc ta cần phải từ bỏ mọi sự kiêu ngạo ở trong lòng?

Giăng đoạn 20 kết luận cho lý do viết phúc âm Giăng. Ta có thể nghĩ Giăng nên kết luận tại đó, phải không? Nhưng Giăng đã viết thêm một chương nữa. Chương 21 mở đầu là một số môn đồ trở về Ga-li-lê. Phi-e-rơ đề nghị các môn đồ nên bắt cá xuyên đêm trên hồ. Nhưng đêm đó họ không bắt được cá.

Buổi sáng, có một người lạ đứng trên bãi biển. Người lạ bảo những ngư phủ này ném lưới ra phía bên phải thuyền. Các môn đồ làm theo những gì người lạ bảo họ làm. Sau đó, họ đã bắt được nhiều cá đến mức không thể kéo lưới trở lại thuyền! Phép lạ tương tự đã xảy ra khi họ bắt đầu công việc với Chúa Giê-su (*Lu-ca 5:1-11*). Khi phép lạ này xảy ra, Giăng biết ngay người lạ đó chính là Chúa Giê-su. Giăng nói với Phi-e-rơ, là người đã nhảy xuống nước và bơi vào bờ.

Chúa Giê-su hỏi Phi-e-rơ ba câu hỏi. Cả ba câu hỏi đều nói về tình yêu của Phi-e-rơ dành cho Thầy của mình. Trước khi Chúa Giê-su hy sinh trên thập tự giá, Phi-e-rơ đã thề rằng ông sẽ chết vì Chúa (*Giăng 13:37*). Sau đó, Chúa phán với Phi-e-rơ rằng ông sẽ chối Chúa ba lần (*Giăng 13:38*). Tại cuộc gặp gỡ ở Ga-li-lê này, Phi-e-rơ không coi mình là phần quan trọng nhất trong cuộc trò chuyện với Chúa Giê-su, nhưng coi Chúa Giê-su là phần quan trọng nhất. “Người bèn thưa rằng: Lạy Chúa, Chúa biết hết mọi việc; Chúa biết rằng tôi yêu Chúa!” (*Giăng 21:17*).

Khi Chúa Giê-su hỏi Phi-e-rơ có yêu Ngài không, Chúa dùng từ *agapaō*, nghĩa là “yêu thương” trong tiếng Hy Lạp. Phi-e-rơ luôn trả lời bằng một từ Hy Lạp khác nghĩa là “yêu”. Từ này là *phileō*, nghĩa là “yêu” nhưng theo nghĩa là một người bạn. Vì vậy, một số người cho rằng Giăng viết *phileō* để chứng tỏ rằng Phi-e-rơ chưa đạt được tình yêu cao hơn như Chúa yêu.

Nhưng ý tưởng này không đúng. Phi-e-rơ trả lời như vậy là bày tỏ sự khiêm nhường, ông không dám tuyên bố quá nhiều về bản thân mình. Ta cũng nhận thấy rằng Chúa Giê-su chấp nhận câu trả lời của Phi-e-rơ vì Chúa vẫn sử dụng ông. Một trong những điều quan trọng nhất ta cần có khi làm việc cho Chúa là lòng khiêm nhường. Khi đó ta sẽ tìm đến Chúa Giê-su chứ không phải dựa vào chính mình để có được sức mạnh, sự khôn ngoan và tìm cầu sự giúp đỡ từ Ngài để thực hiện các công việc Ngài đã giao phó.

Phi-e-rơ được phục hồi và đóng vai trò lãnh đạo trong hội thánh ban đầu là một trong những bằng chứng mạnh mẽ nhất về sự phục sinh của Chúa Giê-su. Nếu Chúa Giê-su không phục hồi chức vụ cho Phi-e-rơ, thì ông không thể nào là người nối trối trước các môn đồ khác.

Tại sao lòng khiêm nhường là rất quan trọng cho những ai tìm kiếm Chúa? Dưới ánh sáng của thập giá, ta có gì để mà tự hào?

Nhìn Xem Chúa Giê-su

Đọc Giăng 21:20-22. Phi-e-rơ đã hỏi Chúa Giê-su câu hỏi nào? Tại sao đó lại là một câu hỏi sai? Chúa Giê-su đã nói gì với Phi-e-rơ? Câu trả lời của Ngài giúp giải quyết vấn đề như thế nào?

Chúa Giê-su giao lại công việc cho Phi-e-rơ và bảo ông: “Hãy theo ta” (*Giăng 21:19*). Phi-e-rơ bước theo Chúa Giê-su bằng cả tấm lòng. Sau đó, Phi-e-rơ quay lại và thấy Giăng cũng đi theo Ngài. Vì vậy, Phi-e-rơ hỏi Chúa Giê-su về Giăng: “Lạy Chúa, còn người này, về sau sẽ ra thế nào?” (*Giăng 21:21*).

Khi Chúa giao lại công việc cho Phi-e-rơ, Ngài cũng cho Phi-e-rơ biết ông sẽ chết như thế nào (*Giăng 21:18*). Phi-e-rơ cũng muốn biết về cái chết của Giăng. Chúa Giê-su bảo Phi-e-rơ đừng lo lắng về điều gì sẽ xảy ra cho các môn đồ khác. Điều quan trọng nhất mà ông phải nghĩ đến là đi theo Chúa Giê-su.

Đọc Giăng 21:23-25. Những Cơ Đốc nhân trong thời Tân Ước đã hiểu sai lời của Chúa Giê-su trong những câu này như thế nào? Giăng đã sửa sự hiểu lầm của họ như thế nào?

Họ hiểu sai ý Chúa Giê-su khi Ngài phán: “Nếu ta muốn người cứ ở cho tới khi ta đến, thì can hệ gì với người? Còn người, hãy theo ta” (*Giăng 21:22*). Họ nghĩ rằng Chúa Giê-su đang nói rằng Ngài sẽ trở lại trước khi Giăng chết. Thời gian trôi qua và Giăng già đi, mọi người lo lắng về điều gì sẽ xảy ra nếu Chúa Giê-su không trở lại trước khi Giăng chết (điều đó tất nhiên đã xảy ra. Giăng đã chết). Giăng đã giải thích sự hiểu lầm này. Ông nói rằng Chúa Giê-su không có ý hứa về tương lai khi Ngài phán như vậy. Chúa đang nói là Ngài có quyền thực hiện bất cứ điều gì Ngài muốn bởi vì Ngài là Đức Chúa Trời.

Ta hãy chú ý đến Chúa Giê-su, chứ không phải người khác. Ý tưởng này rất quan trọng. Giê-su là Đấng Cứu Thế chứ không phải ai khác. Con người sẽ làm bạn thất vọng và cũng có thể làm tổn thương bạn. Nhưng Chúa Giê-su sẽ không bao giờ làm ta thất vọng.

Các bài học từ Thứ Ba đến Thứ Năm sẽ thảo luận về ý tưởng hiểu biết Kinh Thánh. Khi hiểu đúng Kinh Thánh, ta sẽ hiểu Chúa Giê-su rõ hơn và biết cách bước theo Ngài. Và chỉ Chúa Giê-su mới là Thầy và là Đấng Hướng Dẫn ta.

Người khác có hay làm bạn thất vọng hoặc làm tổn thương bạn không? Bạn đã học được bài học gì từ trải nghiệm đó?

Sự Sáng Và Bóng Tối

Đọc Giảng 1:4-10; 3:19-21; 5:35; 8:12; 9:5; 11:9,10; và 12:35. Những câu này đang nói về hai điều gì khác nhau? Tại sao câu trả lời lại quan trọng cho sự hiểu biết lẽ thật Kinh Thánh?

Đời sống trên thế gian này tràn ngập tội lỗi. Đó là lý do tại sao Giảng nói thế gian là nơi tối tăm. Người ta không muốn biết lẽ thật Kinh Thánh. Tự mình, ta không thể hiểu Chúa hay biết Ngài là ai.

“Bản thân con người không thể biết hoặc hiểu được Chúa. ‘Sự ấy vốn cao bằng các tầng trời: Vậy ông sẽ làm gì? Sâu hơn âm phủ: ông hiểu biết sao đặng?’ (Gióp 11:8). Khi Đức Chúa Trời nhận ta làm con của Ngài, Ngài cho ta thấy Ngài thật sự là ai. ‘Song le, như có chép rằng: Ấy là sự mắt chưa thấy, tai chưa nghe, Và lòng người chưa nghĩ đến.’ (1 Cô-rinh-tô 2:9). ‘Đức Chúa Trời đã dùng Đức Thánh Linh để bày tỏ những sự đó cho chúng ta,’ (1 Cô-rinh-tô 2:10)” —Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 412.

Chúa Giê-su là Đấng duy nhất “...giải bày Cha cho chúng ta biết” (Giăng 1:18). Những từ “giải bày cho chúng ta” có nguồn gốc từ tiếng Hy Lạp là *exēgeomai*. Từ *exēgeomai* có nghĩa là “giải thích”. Giảng cho ta thấy Chúa Giê-su là sứ giả từ trời. Ngài giải bày ý nghĩa của việc nhận biết Đức Chúa Trời. Chúa Giê-su là Đấng duy nhất có thể giúp ta nhận biết Đức Chúa Trời.

Chúa Giê-su cho biết gì về các nhà lãnh đạo tâm linh của người Do Thái và đức tin của họ? Đọc Giảng 8:42-44.

Khi mọi người không làm theo lẽ thật Kinh Thánh, họ làm theo ý riêng của mình. Họ viện ra một lời giải thích hoặc ý nghĩa mang tính nhân văn nào đó. Nhưng Cơ Đốc nhân chân chính phải tin nhận rằng Chúa Giê-su là Lẽ thật và Sự sáng. Ta phải noi theo Ngài trong sự hiểu biết Kinh Thánh. Sa-tan “nói theo tánh riêng mình” (Giăng 8:44). Nếu không cẩn thận, ta sẽ có nguy cơ làm điều tương tự. Vì vậy, ta phải vâng lời Chúa. Ta phải dâng mình cho Chúa Giê-su trong đức tin. Nếu không thì ta có thể đọc Kinh Thánh và nói rằng nó có nghĩa như ta muốn. Sai lầm này thường dễ mắc phải hơn những gì ta nghĩ.

Bạn phản ứng thế nào với những lẽ thật “làm bạn bối rối,” khi mà những lẽ thật ấy không phù hợp với ý muốn của bạn?

Những Sự Dạy Dỗ Chân Thật Và Sai Lầm

Đọc Giăng 4:46-54. Tình thế tiến thoái lưỡng nan nào đã thúc đẩy viên chức này tìm đến Chúa Giê-su, và vấn đề thực sự tiềm ẩn ở đây là gì?

Người đàn ông này tìm cầu Chúa Giê-su để được giúp đỡ. Nhưng trước khi đến, ông quyết định chỉ tin Chúa Giê-su nếu Ngài chữa lành con ông. Vì vậy, có thể nói rằng những ý tưởng của người đàn ông này về Chúa xuất phát từ sự nghi ngờ và sợ hãi của con người. Ý tưởng của con người về Chúa có giới hạn. Vì vậy, những ý tưởng của con người không nên trở thành lý do giúp ta tin vào Kinh Thánh và những lời dạy trong đó.

Khi ta tin những gì Kinh Thánh dạy, ta đặt Chúa và Kinh Thánh lên hàng đầu (*Giăng 4:48; 6:14, 15; 2 Ti-mô-thê 3:16*). Ta phải chấp nhận Kinh Thánh bằng đức tin. Sau đó Kinh Thánh sẽ giải thích những lời dạy trong đó cho ta. Kinh Thánh giúp ta hiểu Kinh Thánh. Ý tưởng của con người không thể tác động đến sự hiểu biết của ta về Kinh Thánh. Kinh Thánh phải chỉ dẫn suy nghĩ ta và tất cả những gì con người tin và chấp nhận là lẽ thật.

Nếu ta tin Chúa Giê-su và những lời dạy của Ngài thì ta sẽ tin Kinh Thánh và những lời dạy trong đó (*Giăng 5:46, 47*). “Nếu các người hằng ở trong đạo ta, thì thật là môn đồ ta” (*Giăng 8:31*). Nếu ta nghi ngờ Kinh Thánh, những lời dạy của Ngài không thể sống động trong ta (*Giăng 5:38*). “Người nào bỏ ta ra và không nhận lãnh lời ta, đã có kẻ xét đoán rồi; lời ta đã rao giảng, chính lời đó sẽ xét đoán họ nơi ngày sau cùng. Bởi ta chẳng nói theo ý riêng ta; nhưng Cha sai ta đến, đã truyền lệnh cho ta phải nói điều chi và phải nói thế nào” (*Giăng 12:48,49*).

Ý nghĩa của việc “nghe” lời Chúa là gì? Khi ta nghe lời Chúa, ta vâng lời Ngài. Vì vậy, nghe không chỉ là biết thông tin. Nghe có nghĩa là ta làm theo những điều Chúa bảo ta làm. “Nếu ai khứng làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời, thì sẽ biết đạo lý ta có phải là bởi Đức Chúa Trời, hay là ta nói theo ý ta” (*Giăng 7:17*).

Khi ta vâng lời Chúa và làm theo những điều Ngài muốn ta làm, ta chứng tỏ rằng mình yêu mến Chúa. Chúa Giê-su đã nói, “Nếu ai yêu mến ta, thì vâng giữ lời ta, Cha ta sẽ thương yêu người, chúng ta đều đến cùng người và ở trong người” (*Giăng 14:23*).

Sự vâng phục của chúng ta đối với Chúa thể hiện tình yêu của chúng ta dành cho Ngài như thế nào? Tại sao “sự vâng phục” mà không dựa trên tình yêu thì có nguy cơ trở thành việc cạy luật pháp?

Sống Trong Chúa Giê-su

Đọc Giăng 12:32. Lời tuyên bố này cho ta thấy gì về sự tể trị và quyền năng của Chúa ở trên trời và dưới đất này?

Sách Giăng giúp ta hiểu hơn về Chúa Giê-su. Nhưng ta phải sẵn lòng nhận biết Chúa và vâng lời Ngài. Trong sách Giăng, ai gặp Chúa Giê-su đều phải quyết định. Họ phải quyết định chấp nhận lẽ thật Kinh Thánh. Hoặc họ sẽ chọn cách từ chối nó. Nhiều người đã gặp Chúa Giê-su và đưa ra những lựa chọn về lời dạy của Ngài: Ni-cô-đem, người phụ nữ Sa-ma-ri bên giếng, viên quan thị vệ, người đàn ông bên hồ Bê-tết-đa, hơn 5,000 người đã ăn bánh và cá, anh em của Chúa Giê-su, những người lãnh đạo thuộc linh Do Thái, người mù bẩm sinh, Ma-ri, Ma-thê và Phi-lát.

Những sự dạy dỗ trái với Kinh Thánh do con người tạo nên, nó bắt đầu từ những ý tưởng của con người để quyết định đâu là lẽ thật trong Kinh Thánh về Đức Chúa Trời. Những lời dạy của con người về Kinh Thánh đã khiến con người rời xa Chúa trong quá khứ và sẽ tiếp tục như vậy trong tương lai (*Khải huyền 14:1-12*). Vào thời kỳ sau rốt, con người sẽ đặt sự khôn ngoan của con người lên trên sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời và sẽ cố gắng áp đặt sự thờ phượng sai lầm lên mọi người trên đất.

Bí quyết để phát triển tâm linh và sức khỏe là gì? Đọc Giăng 15:1-11.

Bí quyết thành công là ta phải luôn gìn giữ sự tương giao mật thiết với Chúa Giê-su. Chúa Giê-su là Ngôi Lời, là Kinh Thánh, là một Đấng ở với chúng ta. Chúa Giê-su là Bánh Sự Sống, là Ánh Sáng cho mọi người, là Cái Cửa quang phòng cho bày chiên của Đức Chúa Trời, là Đấng chăn chiên Nhân Lành, là Sự sống lại, và là Sự Sống. Chúa Giê-su cũng là Đường đi đến với Đức Chúa Trời, là Lẽ Thật và là Gốc Nho Thật.

Ta đã tìm hiểu về ba ngôi Đức Chúa Trời hiệp một. Trong ba ngôi Đức Chúa Trời có Đức Chúa Cha, Đức Chúa Con và Đức Thánh Linh. Lời của Ba ngôi Đức Chúa Trời là Kinh Thánh, sẽ chỉ dẫn ta đến với Ngài. “Chúa nói chuyện với ta bằng Lời Ngài. Ta sẽ nghe được nhiều giọng nói đang nói chuyện với ta. Nhưng Chúa Giê-su đã cảnh báo ta phải cẩn thận với những người nói: Đây là Đấng Cứu Thế. Làm sao ta biết được ai đó đang dạy lẽ thật Kinh Thánh? Bí quyết là phải so sánh mọi điều họ nói với Kinh Thánh.”—Ellen G. White, *The Adventist Review và Sabbath Herald*, ngày 3 tháng 4 năm 1888. Sau đó, ta phải từ bỏ bất kỳ ý tưởng nào mà Kinh Thánh cho ta thấy là sai lầm.

NGHIÊN CỨU BỒ TÚC: Ý tưởng của Chúa không phải là ý tưởng của con người. Chúa bày tỏ ý muốn Ngài với ta qua Lời Ngài, là Kinh Thánh đã được Thánh Linh soi dẫn. Ta có quyền lựa chọn liệu bước đi trong bóng tối hay chấp nhận ánh sáng đến từ Chúa Giê-su như được bày tỏ qua Lời.

Ta phải hoàn toàn đầu phục Đấng Christ, Con Đức Chúa Trời là Đấng Cứu Chuộc nhân loại, đó chính là sự lựa chọn đúng cho ta. Bởi quyền năng của Đức Thánh Linh, Đức Chúa Cha đã cho ta biết tình yêu vô biên của Ngài qua sự sống, sự chết và sự phục sinh của Chúa Giê-su. Kinh Thánh cũng cho ta biết về sự sống, sự chết và sự phục sinh của Chúa Giê-su.

“Các thiên sứ của Chúa luôn hiện diện từ thế gian đến thiên đàng và ngược lại. Chúa Giê-su đã làm nhiều phép lạ. Ngài chữa lành người đau ốm và bất hạnh. Bởi quyền năng của Chúa và sự phục vụ của các thiên sứ, Chúa Giê-su đã làm những phép lạ trên đất này. Tương tự, Đức Chúa Trời ban cho ta mọi ơn phước qua Đức Chúa Giê-su. Các thiên sứ mang lại những phước lành này cho ta. Khi Chúa Giê-su giáng thế làm người, Ngài đã gánh thay mọi tội lỗi của nhân loại. Vì Đức Chúa Giê-su là Đức Chúa Trời nên Ngài có thể đến Ngôi của Đức Chúa Trời vì ta. Và vì vậy, Chúa Giê-su là con đường để con người giao tiếp với Đức Chúa Trời, và là con đường để Đức Chúa Trời giao tiếp với con người”—Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 143.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Hãy suy nghĩ về tất cả những câu chuyện khác nhau trong sách Giảng. Câu chuyện nào cho bạn thấy tình yêu thương của Chúa nhiều nhất? Chia sẻ với cả lớp tại sao bạn cho rằng câu chuyện đó có sức thuyết phục mạnh mẽ đối với bạn như vậy?
2. Mỗi người nên tìm hiểu lễ thật Kinh Thánh bằng cách nào?
3. Tại sao để Kinh Thánh quyết định lễ thật chứ không phải bản thân mình là một điều không dễ dàng? Liệu lối suy nghĩ của con người có luôn cản trở cách ta hiểu và giải thích Kinh Thánh không? Tại sao ta phải hiểu rõ điểm yếu này của chính mình? Tại sao việc loại bỏ lòng kiêu ngạo khi học Kinh Thánh là điều quan trọng?
4. Lịch sử Cơ Đốc giáo phương Tây chứa đầy những câu chuyện khủng khiếp về những gì xảy ra khi người ta dùng lễ thật Kinh Thánh để ủng hộ những ý tưởng sai lầm hoặc để kiểm soát người khác. Một số ví dụ mà bạn có thể dẫn chứng từ lịch sử là gì? Ngày nay ta có thể học được bài học gì từ họ?
5. Mỗi người hãy chia sẻ một cách chân thành về nội dung tổng thể của sách Giảng. Sự điệp quan trọng nhất trong sách Giảng đối với chúng ta ngày nay là gì?